

i Rigsdagen, bemærkede, at i 1888 vedtoges $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ ved anden Behandling med 25 Stemmer imod 20; det var den Gang, som jeg har omtalt, foreslaaet af det samlede Udvalgs Flertal. Til tredje Behandling havde Indenrigsministeren stillet Forslag om, at Halvdelen skulde udredes af Amts- og Bykommunerne og Halvdelen af Staten. Dette Forslag forkastedes først med 24 Stemmer mod 20, men paa Grund af den lille Forskel i Stemmeantallet blev der foretaget et Navneopraab, og derved blev Indenrigsministerens Forslag vedtaget med 27 Stemmer mod 21. Det høje Ting vil altsaa se, at det allerede tidligere er vedtaget her i Landstinget, at man skulde sætte disse Bidrag til $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$, og jeg kan ikke se andet, end at det er den Vej, vi bør gaa, naar vi i det hele ville vente at faa Loven fremmet gennem Rigsdagen. Jeg skal derfor paa det indstændigste opfordre ærede Medlemmer, der sætte Pris paa at faa denne Lov ud, til ogsaa at stemme for dette Ændringsforslag.

Casperen: Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa de Ændringer, med Hensyn til hvilke Ændringsforslag er enigt med Flertallet — de ere jo tilstrækkelig motiverede af den ærede Ordfører — og jeg vil heller ikke komme ind paa de enkelte Forandringer, som det foreliggende Lovforslag er undergaaet, siden vi sidst havde det til Behandling, i enkelte maaske uvæsentlige Retninger. Vi, det ærede Medlem for 11te Kredts (P. K. Pedersen) og jeg ere gaaede med til dem og have ikke stillet Ændringsforslag, fordi vi ikke anse dem for at være af den Betydning, at vi ville modsætte os dem, skønt vi paa enkelte Punkter kunde ønske Lovforslaget bragt tilbage til det tidligere. Derimod er der en Sag, med Hensyn til hvilken jeg vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. I Lovforslagets § 8 er Mund- og Kloveshyge optaget blandt de Sygdomme, for hvilke Indenrigsministeren kan lade slaas ned; den er der sidestillet med miltbrandarttet Rosen. Det er aldeles ikke min Hensigt at ville protestere mod dette. Tværtimod, jeg finder det fuldstændig rigtigt, idet jeg tror, at vi bør sikre os mod denne Sygdom, der er meget ilde lidt i det Land, hvortil vi have vor største Udførsel, vi bør søge at komme den saa hurtig som mulig til Livs. Derfor skal jeg ikke opholde mig herved, men naar Mund- og Kloveshyge er sidestillet med miltbrandarttet Rosen, maa man huske paa, at disse Sygdomme optræde paa en meget forskellig Maade og med høist forskelligt Udfald. Miltbrandarttet Rosen

er som oftest dødelig, medens Mund- og Kloveshyge er temmelig godartet. Tillige er Smitteudbredelsen høist forskellig; medens miltbrandarttet Rosen er sporadisk, udbreder Mund- og Kloveshyge sig i temmelig stort Omfang. Jeg maa antage, at det er Meningen, at der kun skal slaas ned, naar Mund- og Kloveshygen optræder i sin Begyndelse, thi der kan ikke være Tale om at slaas ned, naar den er udbrudt i en Provins, et Amt, et Distrikt, thi da vilde det blive altfor bekosteligt. Jeg har ikke stillet Ændringsforslag, thi jeg antager, at det er Ministerens Mening, at der kun skal slaas ned, naar Sygdommen er i sin Begyndelse, men jeg ønsker dog at høre den højtærede Ministers Udtalelse om dette Punkt.

De to væsentlige Ting, hvorom Ændringsforslaget er uenigt med Flertallet, er Erstatningsspørgsmaalet og Tuberkulosespørgsmaalet. Ændringsforslaget har ment, at det ikke er rigtigt, at der paalægges Kommunerne halv Stadeserstatning, men det tror, at det er rigtigt, at Staten bærer hele Udgiften, og de Grunde, som have været anførte for, at Staten skulde slippe billigere, kan jeg slet ikke indse kunne holde Stik. Jeg kan ikke forstaa, at det skal være praktiske Grunde, som gøre, at Kommunerne skulle bære en større eller mindre Part af Stadeserstatningen. Det er sagt, at det vilde være heldigt, om Kommunerne kunde bringes til at interessere sig for disse Sager. Jeg tror nu ikke, at der vil blive givet en Dre mere eller mindre ud, efter som Kommunerne interessere sig for Sagen, det være nu enten et Sogneraad, et Amtsraad eller en Politimester, der interessere sig derfor, saa bliver Udgiften vist lige stor. Det vil ikke blive Spørgsmaalet, og jeg tror heller ikke, at det er rigtigt, at Landkommunernes Interesse kommer til at spille en væsentlig Rolle i dette Spørgsmaal, thi saa kunne vi risikere, at der bliver grebet mindre kraftig fat, og det er jo slet ikke Hensigten. Jeg tror, som jeg ogsaa tidligere har ment og udtalt ved tidligere Forhandlinger, at det er heldigere, at Staten bærer det hele, idet jeg mener, at det er uretfærdigt, at de Kommuner, som ere mest udsatte for Sygdomme og altsaa ogsaa for Nedslagnings, skulle bære forholdsvis mere end mange andre Kommuner, der slippe langt heldigere. Det er jo dog en Sag, som hele Staten har stor Interesse af. Smidlertid kunne vi jo, naar vi ikke kunne faa det bedste, nøjes med det næstbedste, og min Meningsafgjætte for 11te Kredts og jeg ere jo forsonlige og medgørlige Mennesker, saa at jeg har intet imod og kan ogsaa paa min